

nemsnit med hvert Skib fra Frederikshavn til Gøteborg. Det synes efter dette at være meget lidet motiveret, om man vilde paadrage sig den Udgift at etablere en daglig Linie, til hvilken der er meget ringe Sandsynlighed for, at der vil være tilstrækkeligt af rejsende og Gods.

Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juil Rysensteen) har berørt Spørgsmaalet om de Ducører og Honorarer, som vilde være at udbetale til Statsbanernes Skibsførere og Skibsbesætninger for vel udført Vintertjeneste under ekstraordinære Forhold, særlig Isforhold. Det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der i Aar i Anmærkningerne til Finansloven er sket en lille Ændring i den hidtidige Affattelse af Teksten vedrørende dette Beløb. Tidligere har der til Førerne været udbetalt Honorarer „for vel udført Vintertjeneste“, medens der til Besætningerne har været udbetalt Ducører „for vel udført Tjeneste under Isforhold“. Nu har Generaldirektoratet for Statsbanerne ment, at det vilde være hensigtsmæssigere at slaa disse to Poster sammen og give dem et fælles Formaal og en fælles Betegnelse, saaledes at Pengene skulle udbetales „for vel udført Vintertjeneste under ekstraordinære Forhold, særlig Isforhold“. Hvis dette kan medføre, at Førerne maaske ikke under alle Forhold ville faa det samme Honorar, de hidtil have faaet, vil det jo omvendt medføre, at Besætningerne faa Adgang til at faa Ducører, hvor de hidtil ikke have faaet det. Det har efter sin Oprindelse ikke været Tanken, at disse Honorarer skulde være et blot Tillæg til Lønnen, som under alle Forhold vendte regelmæssigt tilbage; det har været Mening, at det skulde være et Vederlag eller en Anerkendelse for dygtigt Arbejde under vanskelige Forhold. Og det forekommer mig, at den Affattelse, som Teksten nu har faaet, rammer det rette. Det er ikke derved absolut paabudt, at disse Honorarer kun kunne udbetales i Tilfælde af Tjeneste under Isforhold; men ekstraordinære Forhold forudsættes der dog at være, og saa kan man til en vis Grad være mere eller mindre imødekommende i sin Anvendelse af Bevillingen. Saaledes som Teksten nu er affattet, synes den mig at være at foretrække fremfor den Affattelse, der fandtes tidligere.

Endelig har det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (la Cour) udtalt en Anke over, at jeg ikke skulde have vist tilstrækkelig Hensyntagen over for de Anbefalinger, der vare komne fra Amsraadene med

Hensyn til Udnævnelser, jeg ved ikke ret, om det var af Vurderingsformænd, Medlemmer af Skatteraadene eller af Overkatteraadene. Jeg maa dertil sige, at inden jeg har udnævnt de paagældende, har jeg indhentet Oplysninger ikke blot fra Amsraadene men ogsaa fra adskillige andre Sider for at se at finde de bedste og i enhver Henseende mest kvalificerede Personer. Jeg har gennemgaaende saa vidt muligt taget Hensyn til de Indstillinger, der ere komne fra Amsraadene, men at følge deres Indstillinger helt igennem har selvsagt ikke været mig muligt. Der har ogsaa været andre Hensyn at tage, og hvis jeg ensidig vilde have fulgt alene Amsraadenes Indstillinger, vilde jeg være bleven gjort til Genstand for Bebrejdelser for at have vist Mangel paa Hensyntagen til andre Sider.

P. G. C. Jensen: Jeg takker den højtærede Udenrigsminister for hans Meddelelse om, at han vil tage det af mig rejste Spørgsmaal under Overvejelse.

I Anledning af den højtærede Justitsministers Besvarelse af min Forespørgsel maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg virkelig tidligere maa have overhørt, at den højtærede Minister havde tilbudt Oplysninger i Finansudvalget. Nu har jeg imidlertid hørt det, og jeg skal bestræbe mig for, at vi ogsaa benytte os af den Lejlighed, der er tilbudt os til at faa Oplysning i den Sag.

Medens jeg altsaa for saa vidt kan være meget veltilfreds med de Udtalelser, der ere fremkomne fra de to nævnte ærede Ministre, maa jeg tilstaa, at jeg er ganske og aldeles utilfreds med de Oplysninger og det Svar, der kom fra den højtærede Finansminister. Den ærede Finansminister bemærkede, at det havde været under Overvejelse at optage i Skemaet hele Lovens § 4, der indeholder nogle flere Rubrikker, end der er i Skemaet, men at det var egentlig Ministeren, der havde indskrænket, begrænset det noget. Jeg har anstillet en Sammenligning mellem Lovens § 4 og Skemaet og har fundet, at de eneste Mennesker, der ikke rigtig kunne finde ud af, hvor de skulle placere sig, enten under Nr. 1, 2 eller 3, ere Skuespillere og Digttere, alle andre Mennesker kunne altid finde et Sted, hvor de kunne være med deres Indtægter. Jeg ser nu ikke rettere end, at om man havde 6—7 Rubrikker, der indeholdt det samme, som de 3 Rubrikker indeholde i koncentreret Form, saa var det hele Hip som Hap.